॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वैडूर्यगुलिकाचितं वैडूर्यमण्यलंकृतं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कांचनोरच्छदाः कांचनमयतनुत्राणाः ॥ ४६॥ समरे स्वामिप्रकाशकोध्वजोयत्रससमरध्वजइति रथविशेषणं तादृशोरथः अपविद्धः परिवृत्यपातितोभग्नश्चेत्युत्तरेणान्वयः ॥ केचित्तु ध्वजोपविद्धः ध्वस्तः रथोभग्नइत्यन्वयमाहुः॥४७॥ रथाक्षमात्राः चतुःशतांगुलदीर्घाः विशिखाः फलभागाइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ निहताः परेणयोधेन ॥ शरावरौ तूणीरौ ॥ ४९ ॥ प्रतोदः तोत्रं प्रग्रहाअभीषवः ॥ ५० ॥ कस्यापि राक्षसपुरुषस्यैषा पदवी पदसं

तस्यानिमित्तंसीतायाद्वयोर्विवदमानयोः॥ बभूवयुद्धंसौमित्रेघोरंराक्षसयोरिह॥ ४२॥ मुक्तामणिचितंचेदंरमणीयंविभूषितं॥ धरण्यांपतितंसौम्यकस्यभग्नंमहद्धनुः॥ ४३॥ राक्षसानामिदंवत्ससुराणामथवापिवा॥ तरुणादित्यसंकाशंवैडूर्यगुलिकाचितं॥ ४४॥ विशीर्णंपतितंभूमौकवचंकस्यकांचनं॥ छत्रंशतशलाकंचदिव्यमाल्योपशोभितं॥ ४५॥ भग्नदंडमिदंसौम्यभूमौकस्यनिपातितं॥ कांचनोरच्छदाश्चेमेपिशाचवदनाःखराः॥४६॥ भीमरूपामहाकायाःकस्यवानिहतारणे॥ दीप्तपावकसंकाशोद्युतिमान्समरध्वजः॥४७॥ अपविद्धश्चभग्नश्चकस्यसांग्रामिकोरथः॥रथाक्षमात्राविशिखास्तपनीयविभूषणाः॥४८॥कस्येमेनिहताबाणाःप्रकीर्णाघोरदर्शनाः॥ शरावरौशरैःपूर्णौविध्वस्तौपश्यलक्ष्मण॥४९॥ प्रतोदाभीषुहस्तोयंकस्यवासारथिर्हतः॥ पदवीपुरुषस्यैषाव्यक्तंकस्यापिरक्षसः॥५०॥ वैरंशतगुणंपश्यममतैर्जीवितांतकं॥सुघोरहृदयैःसौम्यराक्षसैःकामरूपिभिः॥५१॥हृताम्रृतावावैदेहीभक्षितावातपस्विनी॥ नधर्मस्त्रायतेसीतांह्रियमाणांमहावने॥५२॥

चारमार्गः॥ अतोमम तैः राक्षसैःसह एतन्निमित्तजं वैरं पूर्ववैराच्छतगुणंसत् तेषां जीवितांतकं जीवितस्यांतकं अंतरूपं संपन्नं पश्य ॥ ५१ ॥ एवं रक्षोभिः सीताविपत्तिं निश्चित्य धर्मंनिंदति नेति ॥ यतः सीतां धर्मोनत्रायते ॥ एवंच भक्षितायां हृतायांवा वैदेह्यां केहि लोके मम प्रियं कर्तुं शक्ताः नकेपि धर्मासाध्ये तेषामकिंचित्करत्वादितिभावः ॥ ५२ ॥